

ת"פ 48774/08/17 - מדינת ישראל נגד נאור יצחק, ליאור כהן, מנתאל נחום, רון בודקוב - הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48774-08-17 מדינת ישראל נ' יצחק(אחר/נוסף) ואח'

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד קרן בן גל, תביעות ש"י
	המאשימה
	נגד
	1. נאור יצחק
	2. ליאור כהן
	ע"י ב"כ עו"ד לימור זקן
	3. מנתאל נחום
	4. רון בודקוב - הסתיים
	הנאשמים

גזר דין - בעניין נאשם 2

כתב האישום המתוקן

הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשעו בביצוע עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש ע"י שניים או יותר**, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 12.8.2017 בשעה אחת לפנות בוקר הגיע נ' א' (**המתלונן**) למסיבת יום הולדתו של טל אזולאי במועדון במישור אדומים. המתלונן הגיע בלוויית בת זוגו, עדן זוהר (**עדן**). באותן נסיבות, ניגש נאשם 1 אל המתלונן וביקש לשוחח עמו בצד. המתלונן ונאשם 1 סרו הצידה, ונאשם 1 סיפר למתלונן שעדן הייתה בעבר בקשר זוגי עם חברו, ושהאחרון אינו מרוצה מהקשר הזוגי החדש שלה. המתלונן ביקש לסיים את השיחה, התרחק מנאשם 1 וחזר לשבת עם עדן. בסמוך לאחר מכן, ניגש נאשם 1 למתלונן וביקש לשוחח עמו. המתלונן התלווה לנאשם 1 מחוץ למועדון, כשנאשם 1 דורש מהמתלונן להתרחק מעדן. המתלונן בתגובה אמר שאינו מעוניין לשמוע זאת. בשלב זה התקרבו אליו נאשמים 2 ו-3 ונאשם 3 אמר למתלונן להתרחק מעדן. באותן הנסיבות הניף המתלונן קסדה שהייתה בידו באופן מאיים. אז הכה נאשם 1 את המתלונן באגרוף בפניו, ומיד לאחר מכן היכוהו גם נאשמים 2-3 באגרופים בפניו, כל אחד אגרוף אחד. המתלונן התרחק מהמקום וחזר לחבריו. אז התקרב נאשם 1 אל המתלונן כשבדו בקבוק ואיים לתקוף אותו. אדם שזהותו אינו ידועה למאשימה מנע זאת ממנו. בהמשך התקרב נאשם 2 למתלונן והיכה אותו באמצעות ידו בראשו. כתוצאה מכל האמור, נגרמו למתלונן תחושת רדימות בפנים, שטף דף בעין שמאל ומספר שברים בארובת עין שמאל, שהצריכו ניתוח וקיבוע אחד השברים בפלטה ובברגים.

מהלך הדין

כתב אישום זה הוגש יחד עם בקשה להותרת תנאי שחרור הנאשמים (מעצר בית מלא) על כנם עד לתום ההליכים. ברבות הזמן הוקלו התנאים. התיק הועבר אלי לצורך שמיעת ראיות, והחלו להישמע העדים. אלא שבעקבות הדברים שעלו בעדויות, הצעתי לצדדים לשוב ולהידבר ולהגיע להסדר. ואכן, כעבור זמן מה, הציגו הצדדים הסדר, לפיו זוכה נאשם 4, בעוד נאשמים 1-3 הודו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ע"י שניים או יותר. הוסכם על שליחתם של הנאשמים לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר, תוך שהמאשימה הבהירה, כי עמדתה היא למאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

בשל נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם כפי שיפורטו, היה קושי ביצירת קשר עמו במהלך תקופות הדחיה בתיק זה. אציון, כי יזמתי התערבות בעניינו של הנאשם, תוך התוויית תוכנית שבמסגרתה התחייב הנאשם להעלות את חייו על פסים פעילים וחיוניים, לרבות אימץ גישה יוזמת מול שירות המבחן.

מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם זה בחודש פברואר 2021 עלה, כי מדובר בנאשם צעיר כבן 22, רווק. הוא סיים לימודי תיכון ללא תעודת בגרות אך עם תעודה מקצועית, התגייס לצבא, אך לא השלים את שירותו בשל רקע שיפורט להלן. הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית. כשהיה בכתה י"א נפטרה אמו ממחלה קשה, והוא חווה אובדן זה באופן קשה, כמו-גם בני משפחתו. הוא ואחיו נאלצו ליטול תפקיד הורי בניהול משק הבית, הואיל והאב עבד ונעדר מהבית בשל כך. הנאשם חש נעדר תמיכה להתמודדות עם המשבר שחווה. בעקבות זאת ומחלוקת עם אביו, נאלץ הנאשם לעזוב את הבית והתמודד עם קושי כלכלי ניכר, ולמעשה נע ונד בין פתרונות מגורים זמניים, אצל אחותו בצפון, אחר-כך בדירה שכורה, וכיום, מזה תקופה ארוכה, יחסית, מתגורר ליד נתיבות, בביתה של חברתה של אמו המנוחה. בעת שירותו הצבאי הוכר כחייל בודד, אך בהמשך, תהליך ההכרה לא הסתיים באופן חיובי, ועל-רקע קשיים כלכליים וקשיים נוספים סיים את שירותו הצבאי מוקדם מן המצופה. יצוין, כי נאבק להתגייס למרות התיק הנוכחי, שהוא הרישום הפלילי היחיד שלו. הנאשם קיבל אחריות למעשים והביע עליהם חרטה וצער. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון מן הנאשם אינה גבוהה, והבעיה העיקרית כיום היא היעדר תמיכה והכוונה בעניינו. השירות ביקש דחיה בת 4 חודשים לצורך בחינת אפשרויות טיפוליות.

בתסקיר שהוגש ביוני 2021 צוין, כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית, וכי הוא מגלה מעורבות ומחויבות לקבוצה. כמו כן, עמד הנאשם בקשר רציף עם שירות המבחן מתוך בקשה שלו כי שירות המבחן יסייע לו במיצוי זכויות ובהכוונה תעסוקתית ולימודית. ואכן, שירות המבחן היפנה אותו למספר גורמים על-מנת שיוכל להסתייע בהם, כשהדבר דרש, בין היתר, שינוי כתובתו וצעדים נוספים מצדו. הנאשם טרם עשה כן, בין היתר, בשל מחויבותו למקום עבודתו. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו והביע עליהם חרטה וסיפר כי הם אינם מאפיינים את אורחותיו. גם שירות המבחן התרשם כי מדובר במעידה חד-פעמית שאינה מאפיינת את הנאשם, ונוכח גילו הצעיר וקורותיו, המליץ על ביטול ההרשעה והטלת של"ץ בהיקף 160 שעות וכן צו מבחן.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, עתרה ב"כ המאשימה להטלת עונש מאסר של 12 חודשים על בסיס מתחם שבין 9 ל-24 חודשי מאסר וענישה נלווית לרבות פיצוי בגובה של 10,000 ₪ למתלונן. היא עמדה על חומרת העבירה, ועל התנהלות הנאשם בתיק, ומכאן עתירתה כפי שפורטה לעיל.

מאידך, הסניגורית עמדה על חלקו הקטן יותר של הנאשם במעשה, על נסיבותיו האישיות ועל המחירים ששילם. כמו כן הפנתה לכברת הדרך שעבר הנאשם וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, לרבות בעניין ביטול ההרשעה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שלום גופו ונפשו של אדם. מידת הפגיעה בערך המוגן, שעה שמדובר בפגיעה בצוותא במתלונן במתחם בלויים, על רקע ויכוח מיותר וסתמי, היא בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בוויכוח סתמי ומיותר שיצא מכלל שליטה בשל "משחקי אגו", ובשל היגררות של נאשמים 2-3 אחר נאשם 1. החומרה היא בביצוע בצוותא, ובתרומת כל אחד מהנאשמים להסלמת המצב, שתוצאתו הפגיעה הפיזית במתלונן. פוטנציאל הנזק גדול אף יותר. למרות גילם הצעיר, כל אחד מהנאשמים אחראי בלעדית לעבירה וצריך היה להימנע ממנה. עם זאת, יש לציין את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, 18 ומספר חודשים, וכן את חלקו של הנאשם שלפניו, הפחות מחלקו של נאשם 1, שהיה הגורם הדומיננטי בייזום האירוע והתפתחותו.

מדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה בעבירות מסוג זה הוא רחב אך לרוב "ממוצע הענישה" עומד על מאסר בעבודות שירות. ברע"פ 2462/18 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 27.3.2018) נדון עניינו של צעיר שתקף עם שבעה אחרים אחר עם לום וגרם לו לשיסוף עמוק בקרקפת. אושר מתחם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. מקרה זה חמור ממקורו וניתן לגזור ממנו לקולא. בע"פ (נצרת) 19762-08-16 **בוהדנה** נ' **מ"י** (מיום 3.1.2021) הואשם אדם בתקיפת עובד ציבור, תקיפה חבלנית ואיומים, בכך שתקף בחכה שני פקחים. נקבע מתחם שבין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בעבודות שירות. מקרה שניתן להשוות למקורו והוא אף קל ממקורו במקצת. ברע"פ 4495/19 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 4.7.2019) נדון עניינו של נאשם שתקף עם אחר קטינים בסטירות וגנב פלאפון. הוא נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל - מקרה חמור ממקורו. ברע"פ 266/18 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 13.2.2018) נדון מקרה של שני צעירים שתקפו קטין בטייזר וגרמו לו חבלות מבלי שהתגרה בהם. שם נקבע מתחם שבין 10 ל-30 חודשי מאסר ונגזר על הנאשם עונש של שנת מאסר. מקרה זה חמור ממקורו. ברע"פ 310/18 **אשורוב** נ' **מ"י** (מיום 11.2.2018) נדון מקרה שבו תקף הנאשם ביחד עם אחר קטין שנמלט מהם, וכשנתפס על-ידם, היכוהו ובעטו בו. אומץ שם מתחם שבין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר, והוטל מאסר של 5 חודשים בעבודות שירות. נדמה שמדובר במקרה הדומה למקורו. מתחם דומה נקבע ברע"פ 5023/18 **בדיר** נ' **מ"י** (מיום 28.6.2018) שם הורשע אדם בתקיפה חבלנית בצוותא, בהפרת הוראה חוקית ובהפרעה לשוט, ונדון בשל מכלול העבירות ל-5 חודשי

מאסר בפועל. קראתי את הפסיקה אליה היפנתה ב"כ המאשימה וניתן לאבחנה. הנסיבות המנויות **בעניין מור** (עפ"ג 5042-07-19, מיום 2.11.2020 ורע"פ 8601/20 באותו עניין) וכך גם עפ"ג (ב"ש) 57269-10-19 **אל-נעמי** נ' **מ"י** (מיום 18.12.2019). דווקא בעניין עפ"ג (י-ם) 8568-09-17 **עוזיאל** ואח' נ' **מ"י** (מיום 16.7.2018) מדובר ברמת ענישה פחותה מזו לה טוענת המאשימה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם צעיר מאוד בתחילת חייו הבוגרים שאין לו הרשעות קודמות ואף לא נפתחו לו תיקים לאחר האירוע בחלוף מספר שנים. קורותיו של הנאשם אינן פשוטות, ולמרות זאת הוא עשה מאמצים גדולים לתפקד באופן נורמטיבי לאורך שנים, כפי שאכן עשה, הן כלפי משפחתו והן ביחס להישגיו בתחום הלימודים והשירות הצבאי, כשנלחם על גיוסו, הגם שלא הצליח להשלימו בשל מצוקות חייו האובייקטיביות. בשל נקודת ההתחלה הלא פשוטה של הנאשם בצאתו לחייו הבוגרים, הנאשם תעה בדרך ולא מצא מנוח לכף רגלו. לכן גם התמהמהותו להשתלב בתהליך טיפולי בתיק זה, דבר שאירע לאחר שבית המשפט דרבן את הנאשם לעשות כן בסיוע פעיל של סניגוריתו. לאחר "דרבון" זה, הנאשם אכן נכנס למסלול חיובי ומבטיח, והוא צועד במסלול זה כעת. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו והיכה על חטא. נדמה, אפוא, שהנאשם, אדם בעל ערכים נורמטיביים שכשל כשל מקומי, גם אם לא פשוט, כשל עליו הוא מצר ומשלם מחירים, וצפוי לשאת בעונש בגינו. נדמה, כי הנאשם מצא היום את הדרך החיובית ובכך הוכיח כי בכוחו לצעוד בדרך הישר ובדרך השיקום.

אי הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, יש קושי בביטול הרשעה נוכח נסיבותיו החמורות של האירוע ולכן הנאשם אינו חוצה רף זה. גם לגבי התנאי השני, לא הוכח נזק קונקרטי. לכן, אין מקום לבטל את ההרשעה.

המיקום במתחם - אלמלא נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום, היה מקום להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות. אלא שסברתי שהנאשם הוכיח בשנה האחרונה בגרות, קבלת אחריות ויכולת להשתקם ופוטנציאל שיקום ברמה גבוהה, כפי שמעריך, ובצדק, שירות המבחן. לכן יש מקום לסטות ממתחם הענישה מטעם זה של שיקום ולהטיל על הנאשם עונש של של"ץ בהיקף גדול מזה עליו המליץ שירות המבחן.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 450 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 25.7.2021, על-פי תוכנית שיכון שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;

ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע, בתוך שלוש שנים מהיום;

ג. קנס בסך 1,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש החל מיום 1.7.2021. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם על אף כל הוראת עיקול;

ד. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.2021, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ה. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל את העבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

ככל שקיימת הפקדה בתיק המעצר הקשור או בתיק זה, תוחזר ההפקדה לאביו של הנאשם, סימן כהן, ת"ז 068271386, על אף כל הודעת עיקול ככל שקיימת, שכן האב הוא שהפקיד את הכספים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, במעמד הצדדים.